

EDITORIAL

en l'estela de Xirinacs

El passat dia 20 de desembre Jordi Sànchez, Jordi Turull, Joaquim Forn i Josep Rull després de més de vint dies en vaga de fam van abandonar-la i van ser traslladats al l'Hospital Penitenciari de Terrassa. La mateixa decisió va prendre el batlle de Montblanc, Josep Andreu i Domingo, que s'hi havia solidaritzat. El seu sacrifici ha estat excepcional, extraordinari. En desistiren perquè, finalment, el Tribunal Constitucional espanyol, després de tot un any de no valorar els fins a 11 recursos d'empara presentats pels seus advocats, es decidí donar-se'n per avisat. Així es desbloquejava la possibilitat de recórrer a la justícia europea a Estrasburg, després d'haver exhaurit tots les vies legals espanyoles. Tot plegat, una actitud carregada de venjança i de càstig.

Al llarg del segle XX, les vagues de fam van aconseguir fites que semblaven impossibles i algunes van acabar en autèntica tragèdia. Són famoses les vagues de Gandhi per la independència de l'Índia; la de Louis Lecoin, el 1962, amb què aconseguí el reconeixement legal a França del dret a l'objecció de consciència; als anys 90, les acampades pel 0,7 a ciutats com Madrid van ser reforçades també amb vagues de fam... Però, sens dubte, les més extremes foren les dels presos de l'IRA a principis dels 80, una desena dels quals va morir per la intransigència del govern britànic que es negà a reconèixer-los com a presos polítics. Un dels vaguistes, Bobby Sands, fou elegit diputat durant la vaga de fam, la qual cosa va atraure l'atenció dels mitjans de comunicació d'arreu del món. La vaga es va suspendre després que deu presos van arribar a morir de fam, incloent-hi Sands

Per a Gandhi, la vaga de fam era la més difícil de les tècniques no-violentes. Limitada, entre 3 i 20 dies normalment, pretén denunciar alguna injustícia. La il·limitada, en canvi, també vol suprimir-la, en esdevenir la catalitzadora de les energies populars en protesta per quelcom més general i injust.

A casa nostra, el paradigma d'aquesta mena de lluita pacífica ha estat Lluís Maria Xirinacs. Ara ha fet onze anys de la seva mort. Fou un dels activistes polítics més decisiu en exercir el pacifisme i la desobediència en plena Dictadura franquista per aconseguir les llibertats del nostre país. Entre 1969 i 1975 començà fins a sis vagues de fam, dues d'elles també de set. I, encara, el 24 de desembre de 1975, abans de les 12 del migdia, es plantà davant de la presó Model amb el compromís de no moure-se'n fins que els presos polítics sortissin definitivament alliberats. S'hi estigué més d'un any i mig.

El poble ha respost de moltes maneres solidaritzant-se amb els vaguistes de fam. I no cal dir que l'escalf en manifestacions continuades a les presons de Mas d'Enrica Catllar, dels Lledoners i Puig de les Basses ha estat a l'alçada d'un poble digne i lluitador. Fora de les presons, fent vaga de fam, només hem pogut constatar la resposta valenta i decidida el batlle de Montblanc. Els moments que ens esperen de resistència i lluita seran durs i exigiran molts sacrificis. Hi estarem tots plegats a l'alçada?

SUMARI

	ORIOI BASSA II Setmana dels boscos del Maresme . 4
	MONTSERRAT RODÓ Lectures a la terrassa. Correspondències 4
	EMÍLIA ILLAMOLA Tercera edició de Lectures a la terrassa 5
	JORDI EGEEA Exposició presos polítics a l'Espanya contemporània 6
	MARGARIDA COLOMER Un memorial democràtic a Argentona 8
	AGÀPIT BORRÀS L'escultura de la memòria històrica local. Argentona, 2018 9
	XAVIER PEGUERA Semblança de Tario Rubio 13
	ELOI AYMERICH Peiró42..... 15
	PERE PASCUAL I MARTÍ Els tapissos de l'església parroquial de Sant Julià..... 17
	BERNAT CALVO CATALÀ Les campanes de l'església parroquial de Sant Julià..... 21
	GLÒRIA FARRÉS Presentació d' <i>Els estranys</i> , de Raül Garrigasait..... 25
	ROSA VILA <i>Al mateix riu d'Heràclit</i> , Pep Coll... 26
	DAVID FONTANALS El relat d'una utopia... Fallida (?) Noves lectures de Stefan Zweig (1881-1942)..... 27
	EMÍLIA ILLAMOLA GANDUXÉ <i>L'home macuscrib</i> , de Manuel Baixauli..... 29
	JOSEP RAMIS NIETO Morir a pagès. Malalties, defuncions i litúrgia a l'Argentina de l'Antic Règim (1788-1840) 31
	ORIOI MARFÀ CLEANLEACH: un projecte medio- ambiental de recerca i innovació guardonat amb diversos premis 39
	MARIA JOSEP CASTILLO Llibres a raig 40
	LLORENÇ SOLDEVILA La cara i la creu 42

ARXIU HISTÒRIC MUNICIPAL D'ARGENTONA

Plaça de l'Església, 4 1r. Argentona

Horari d'atenció al públic:

Tancat

Cita prèvia

Telèfon: 673287209 – 937971215

Correu electrònic: arxiu@argentona.cat

CENTRE D'ESTUDIS ARGENTONINS **Jaume Clavell**



Amb el suport
de l'Institut
Ramon Muntaner

Amb la col·laboració
de l'Ajuntament
d'Argentona

Edita: Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell. Casa Gòtica, plaça de l'Església, 4 1r. 08310 Argentona (El Maresme). ceargentoninsj@yahoo.es - www.cea.cat • **Director:** Francesc Villà • **Consell de redacció:** Maria Josep Castillo, Margarida Colomer, Llorenç Soldevila, Enric Subià, Bernat Calvo, Rosa Vila, Emília Illamola, Montserrat Rodó i Glòria Farrés.

Portada: Monument a la memòria de les víctimes argentonines. Foto: Toni Alsina.

Impressió, disseny i maquetació: La Impremta d'Argentona. Dipòsit Legal: B-50085-99 • ISSN: 1887-9381

Els articles publicats a fonts expressen solament l'opinió dels seus autors.